

африканци и сега ядатъ месото му, а други използватъ яйчата и пиятъ кръвта му. Но и до днесъ за тези хора най-ценни си оставатъ крокодилските мускусни жлези.

Крокодилътъ колкото нагледъ да е страшенъ и отвратителенъ, но все пакъ, не е така опасенъ, както мнозина си мислятъ. Въ Америка разпознаватъ опасни (човѣкоядни) и безопасни крокодили. Нѣщо повече, както въ древния Египетъ и днесъ праватъ опити за укротяване на алигатори. Може би нѣма да повѣрвате, но човѣкъ съ своя силенъ духъ и постъяниство е успѣлъ да омекоти и това студенокръвно и отвратително животно—влѣчуго.

Още въ миналото се знае, че единъ богатъ плантаторъ въ Америка—Луизиана ималъ въ фермата си (чифлика) единъ старъ крокодилъ, които билъ така уменъ и благонравенъ, че позволявалъ да се впрѣга въ малка количка, съ която се разхождали децата му. Въ Арканзасъ и сега сѫществуватъ една алигаторска ферма, кѫдето отглеждатъ млади алигатори, укротяватъ ги и впоследствие ги продаватъ на частни любители или на зоологическите градини (Такова крокодилче има и въ нашата зоологическа градина въ ст. София).

Но въпрѣки всичко крокодилътъ пакъ си остава отвратително и неприятно за човѣкъ животно.

— „Три негри, разказва очевидецъ, се кѫпѣха до брѣга на една река. Тѣ радостно се плискаха съ вода и се смѣха, когато неочаквано единиятъ отъ тѣхъ изпищѣ ужасно. Другарите му изплашени се втурнаха къмъ брѣга, но като разбраха каква е работата и, че другарътъ имъ остава въ водата, върнаха се, сграбчиха го презъ кръста и го повлѣкоха къмъ брѣга. Ужасното животно, обаче, бѣше захапало дѣсния му кракъ и не пускаше. Борбата бѣше отчаяна. Здравите мускули на негритѣ бѣха напрѣгнати съ последни сили, но и крокодилътъ не отстѫпваше. Най-после негритѣ надвиха, спасиха другара си, но